

ki ima precej podobo mleka in nekaj tednov, predno povrže mlada krava, nastaja že v vimenu slezovina ali kakor se učeno pravi, koloster. V časih pa se napravlja že pravo mleko, predno povrže krava. Ako se telica molze, vzbuja se ji v vimenu delovanje mleka, kajti tako prihaja več krvi in z njo se nareja z lahkoma mleko.

Kedar tedaj molzemo telico, ko je breja, stori ji to dobro ter se ona pripravlja na zizanje, ki se prične, kedar je povrgla in cecki se že privadijo na to ter ne trpe potem več tolake sile, kedar se začne v resnici zizanje. Tu in tam so torej že začeli telice, ki so breje, še precej, predno ima povreči, molzti, se vé, da je ta molžnja suha ali to ne stori nič, žival ne trpi nobene sile in v časih se prikaže v vimenu popolnem gotovo mleko, da-si še telica ni povrgla.

Škoda, da še ta molžnja ni bolj v navadi, kriva je tega pač brž ko ne stara navada — nemarnost ter je želeti, da se odpravi, saj naše slov. gospodinje naj poskusijo molžnjo tudi pri telicah!

Tele, prvenec naj ziza in to še dalje, kakor pri stareji kravi. Obema pride to prav teletu, ker postane čvrsto in mladi kravi, ker dobi boljše cecke in se v njih boljše mleko dela. Čisto posebno pa še je za tega voljo zizanje dobro, ker tele boljše izprazni vime, kakor pa človeška roka. Le redko — takrat, če ima mlada krava preveč mleka, bilo bi treba, da se tudi molze, to pa poprej, ko se spusti tele h kravi.

Na to opomenimo še posebno naše gospodinje, kajti veliko pride na to, kako se sprva ravna s kravo. Ako delamo tedaj z njo krivo, težko, če še pozneje vsa skrb, ki jo imamo za kravo in vime, kaj pomaga.

Kokošinja jajca.

Po zimi nesó kokoši malo in pomaga si torej gospodinja s tem, da si shranjuje jajca iz jeseni za zimske potrebe. Ali v tem ima svoje težave. Prva je to, da dobodo jajca okus od tega, v čemer jih gospodinja shranjuje. Ako jih ima v apnu, okus imajo po apnu; ako jih dene pa v rez, okušajo se po slami.

Vsled tega bilo bi pač dobro, ko bi se jajca vselej shranjevala v tacihi rečéh, ki jim ne pačijo okusa, toda kako je to mogoče? Jajce potegne skozi luščinje okus iz vsake reči, v katero jo bodeš dajala. Semtertje si pomaga gospodinja s tem, da prevleče jajca, predno jih shrani s kako snovjo, ki ničesar ne prepušča. Taka snov je lim ali tudi parasin, toda ali nima lim nič okusa?

Ravno to, da vzprejme jajce okus skozi luščinjo, utegne v časih prav priti.

Stori pa se to tako, da se dene v rez, v kateri hočeš shraniti jajca, nekaj bele detelje

ali tudi druge dišeče trave. Le-ta prešine skozi luščinje jajca ter jim daje znani okus teh trav. Ni se bati da dobi tega okusa ali vonjave jajce kje kedaj preveč. Se yé, da neka razmera mora biti med rezjo in deteljo. Prve mora zmerom več biti, kakor pa zadnje.

Sejmovi. Dne 3. marcija na Vranskem, v Račah (za konje), v Loki pri Zidanem mostu, v Lučanah, v Oplotnici in v Slov. Gradcu. Dne 5. marcija v Mariboru in v Tilmiči. Dne 6. marcija pri sv. Petru pod sv. Gorami in v Radgoni. Dne 8. marcija na Pilštanji in na Vidmu.

Dopisi.

Iz Celjske okolice. (Taki so!) Kakor povsod nemškutarska stranka skuša se s strahovanjem obdržati na krmilu, tako je bilo tudi pri zadnjih naših občinskih volitvah v naši občini. Ako je kateri Slovenec bil kakemu Nemcu ali nemškutarju le par goldinarjev dolžen, pa je vže ta Nemec, oziroma nemškutar ga hotel strahovati, češ, da mora z nemškutarji voliti, če ne, bode ga koj za svojih par krajcarjev tožil. In res, brž ko so volitve minole, pa so začeli s tožbama za zneske po 5 gld. itd. Med velikaši Stibeneggovcev je tudi Franc Svetel iz Hudinje. Mož je toliko srečen, da še ima tu pa tam kak goldinar izposojen; misli toraj, da se mu mora zarad teh par goldinarjev vse vklanjati. Imel je med drugimi od vrlega narodnega moža Golavšeka iz Lokrovca tirjati za prodanih par konjev, katerih eden pa je hitro krepnil, okoli 200 gld. Pa Golavšek, volilec v II. razredu, ni hotel, kakor noben Lokrovčan ne, z nemškutarji potegniti. Dne 10. januarja je bila volitev, in koj po volitvi je letel Svetel k dr. Glantschniggu tako, da je vže 10. jan. bila tožba zoper Golavšeka napravljena. No pa temu veselju je bilo kmalu konec; posojilnica Celjska prevzela je dolg z odstopnim pismom ter vrgla tje tistih par goldinarjev tožniku. — Iz tega in enakih slučajev razvidi se, kako prijatelji slovenskega kmeta so Nemci, in pristaši nemškutarske stranke. Njim je Slovenec samo za to, da bi jim bil suženj, se jim vklanjal, prodajal svoje narodno poštenje in glasoval za nemškutarske neumnosti, kakor hitro pa noče več nemškutarji biti suženj, pa ga skušajo oškodovati in če mogoče vničiti. Nasprotno pa, mnogo je takih, ki so se dali od nemškutarjev preslepiti, da so ž njimi volili, in akoravno so dolžni narodnjakom, ni se jim zarad tega niti krajcarja škode napravila. Slovenci so pač prijatelji Slovencem, celo zaslepljenim, katere sicer obžaljujejo, pa jim vendar nočejo oškodovati. Ljudi pa, ki vlečejo z nemškutarji, čuvajmo se pa, kakor samega zlo-deja! —

S Pohorja. (Blag mladenič.) Mladenič, o katerem postavim tukaj par vrstic, pač zasluži, da mu ohrani slov. ljudstvo blag spomin. Bil je to Anton Mravljak. Žal, da ga je nemila smrt tako hitro pokosila. Bil je rojen pri sv. Antonu na Pohorju, na Štajarskem. Ko je oče njegov kupil posestvo v Ribnici, stanoval je potem tam tudi deček ter obiskoval ondoto šolo. Trinajst let starega bistroumnega dečka, dal je oče v Maribor v šolo, kjer je z dobrim vspehom dovršil eden razred gimnazije, potem pa je oče edinega sina vzel domu, da mu pomaga obdelovati kmetijo, naj kedaž tisto prevzame. Težko kmečko delo je slabo uplivalo na slaba prsa mladenčeva in vsled tega se ga je pred dvema letoma polotila sušica ali jetika. Iz nje se je pa vendar zopet kolikor toliko izkopal. Vsakdo je bil vesel videti čvrstega, visokoraslega mladenča z lepimi očmi, iz katerih je sijala prijaznost in odkritosrčnost. Kakor strela iz jasnega neba nas je pustno nedeljo, dne 12. febr. zadela vest: Tone je naglooma umrl! Bivši namenjen iti v cerkev, se je že za to opravil. Kar naenkrat pa mu postane slabo da se je zgrudil, čez nekaj minut pa je že izdihnil svojo blago dušo. Da so z njim starši izgubili pridnega sina, prijatelji vernega sodruga, Slovenci posebno pa vrlega narodnjaka, pricala je mnogoštevilna množica, katera ga je dne 14. febr. spremljala na dvor miru, kjer preminejo vse tuge in bolečine. Dasiravno je bilo na pustni torek, ko se navadno vse veseli, vendar se ljudje niso strašili slabega vremena, niti slabega pota, da mu posodijo zadnjo pot. Pravi se sicer, da ima vsak človek svoje sovražnike, a ta, smem reči, da ni imel nobenega, kajti ko so mu č. g. kaplan Jak. Kavčič govorili zadnje slovo, nisi videl suhega očesa. Gg. pevci so mu kot svojemu tovarišu zapeli: „Nad zvezdami“ in „Blagor mu“. Vence so mu podarili: „Bralno društvo v Ribnici svojemu pridnemu udu in pevcu“, družina Tomazijeva in gosp. podučitelj S. Vihar. Pri pogrebu bila je tudi podružnica sv. Cirila in Metoda v Lehnu zastopana. Bil je pa tudi značajan rodoljub in narodnjak, kajti z veselim srcem bil je pripravljen vselej koristiti svojemu narodu ter ni zakrival svojega mišljenja. Prijateljem bil je veren, odkritosrčen ljubeznjiv družnik; vselej ga je radostilo, če je bil v stanu svojega prijatelja razveseliti. Proti vsakemu človeku pa je bil ponižen in prijazen. Počivaj torej premili in predragi prijatelj v miru, naj ti sveti nebeška luč! Žalost tvojih prijateljev zaradi tvoje nenadomestljive izgube je sicer velika, vendar ena tolažba nam je še ostala, kajti: „Križ nam sveti govori, da zopet vidimo, se nad zvezdami“, tam ne boče več ločitve.

Josip Vetušekov.

Iz Ptuja (Izkaz.) Za Bož. Rajčev spomenik darovali so dalje sledeči gospodje in pa

uradi: Blag. g. dr. Anton Mravljak, odvetnik v Ljutomeru 15 fl., čč. gg. bogostlovci v Mariboru 6 fl. 70 kr., č. g. Jakob Gomilšak, nemški pridigar v Trstu 2 fl., bl. g. Franc Hrašovec, okr. sodnik v Špitalu 2 fl., č. g. Franc Šalamun, kaplan v Ptui 2 fl., dekanijstvo v Gornjem gradu 2 fl., č. g. Matej Slekovec, žup. pri sv. Marku 1 fl., č. g. Alojz Vojsk, kaplan pri sv. Marjeti 1 fl., č. g. Jakob Zupanič, kpl. pri sv. Lovrenci 1 fl., č. g. Matija Košar, vpoškojeni župnik 2 fl., č. g. Jakob Meško, župnik pri sv. Lovrenci 5 fl., č. g. Jože Kostanjevec 1 fl., bl. g. dr. Gregor Krek, vseuč. profesor v Gradci 5 fl., bl. g. Anton Kupljen, beležnik v Černomlji 5 fl., g. Anton Rogina, jurist v Gradci nabral je 11 fl. Vkup 61 fl. 70 kr. Ves denar naložen je obrestovano pri hranilnem in posojilnem društvu v Ptui. Vsem dariteljem izrekamo iskreno zahvalo. Ob enem prosimo še ostale rodoljube, ki v ta blagi in častni namen kaj darovati namenijo, naj to v kratkem storiti blagovolijo, da smo v stanu skleniti račune in naročiti spominek za slavnega sina majke Slave — Božidarja Raič-a, ki na strani prvoriteljev Janeza Bleiweisa in Juršiča v beli Ljubljani žalibog uže počiva.

Odbor:

O. Benko Hrtiš, dr. Jurtela, Anton Gregorič.

Od Drave. (Prošnja.) Tudi po Koroškem so se slovenskim župnijam razposlale peticije na državni zbor za Liechtensteinov predlog gledé verske šole z naročilom, da jo slovenski kmetje podpišejo. Z veseljem bi to koroški Slovenci storili, ker že željno pričakujejo prena redbo sedanjih šol na verski podlagi, ko bi jim bilo v predlogu Liechtensteinovem tudi zajamčeno, da bode v novi verski šoli podlaga vsemu pouku materni jezik in da bode drugi deželni jezik le neobligaten predmet, počenši od tretjega šolskega leta. (Povsod, kjer se v cerkvi slovenski razlaga krščanski nauk, naj bi bil tudi v šoli učni jezik slovenski.) — Dokler knez Liechtenstein te točke v svoj predlog ne sprejme, ne morejo in ne smejo se Slovenci, po Štajarskem baš tako, kakor po Koroškem, za njegov predlog navdušiti in tega predloga tičočih se peticij na državni zbor podpisati. Sicer bi bili primorani svoje podpise preklicati. — Kakor sveto katoliško vero, ljubijo Slovenci tudi svoj materni jezik. Vera katoliška in beseda materna sta Slovincu ljubi in dragi, kakor svitile oči!

Iz Savinjske doline. (Nepotrebno.) Pred kratkim je bila v Št. Pavlu dopolnilna volitev v krajni šolski svet. Dobro je, če se o tej volitvi kaj malega pové, ne da bi se morda v tem priporočala v posnemanje, ampak, da se kaj takega ne dogodi drugokrat. Pri omenjeni volitvi je dobil baron Hackelberg večino glasov, najbrž zato, ker je nekoliko dni poprej javno grdil slovenski jezik in v zahvalo, da je

celo iznašel, da imamo Slovenci dva jezika; za take duhovite znanstvene „iznajdbe“ dajajo zdaj akademije zlate medalje in zato ni bilo treba našim kmetom s takim činom svoje hvale izreči. Najbrž je pri tej volitvi največ ali skoraj jedino vplival domači prepir o zidanji nove šole; večina odbornikov občinskega zastopa je mislila, da bo g. baron njen odrešenik v zadregi in to je vzrok, da je prišel Nemec v ta odbor slovenske občine. Če se bo res posrečilo g. baronu, da se izpolni srčna želja večine odborove, potem ga bodo morda celo posadli na županski stol, na katerega bi se gotovo rad sam postavil. Da bi potem bilo celo uradovanje zopet nemško, to se zastopi samo ob sebi; kako bi pa bilo denarno gospodarjenje, na to se pa naši kmeti sami še dovolj dobro spominjajo.

Iz Brežic (Pojasnilo.) Iz dopisa „Iz Brežic“ v številki 8. utegnili bi bralci, ki ne poznajo razmer misliti, da se je hudodelstvo v Brežiški župniji vršilo. Naznanja se toraj, da temu ni tako; temveč izgodilo se je zločinstvo v Globokem, Pišečke župnije. Tam so tudi zločinci doma. Pri nas, hvala Bogu, se še take žalostne reči ne godijo. Brežičani.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedanja vlada dela veliko za delalce po tovarnah in imamo že več postav, po katerih se naj vzboljšuje njih stanje.

Škoda, da je med delalci rovarjev, ki so ji v tem napotek, ne pa, da ji vedó za to hvalo. Sedaj se pripravlja za drž. zbor postava, ki določi, kdo in kako naj skrbi za delalce, ki so ali bolni ali pa vsled kake nesreče pri delu niso več za delo. — Avstrijski škofje so izročili vladi skupno spomenico gledé verske šole. — V Gradcu je bilo v ponedeljek zborovanje kat. pol. društva. Možje so vzprejeli resolucijo ali željo, naj se dene krošnjarija v ožje spone, češ, da je na škodo tako trgovcem, kakor kupovalcem. Tudi za versko šolo so se potegnili ter so tako pokazali, da ni vse mesto, kakor se upije, zoper njo. — Fürstenfeld ima meseca septembra pokrajinsko razstavo poljedelskih stvari. — V Selih na Koroškem je pri necem posestniku 12 ljudi, to je vsi, kar jih je bilo pri hiši, v malih dneh umrlo. Ne vé se, kaj je bilo krivo njih smrti. — Nek sluga občine v Prevaljah je nosil kmetom davek v davkarijo in je še druge posle za nje opravljal, zadnji čas pa je denarje za se pridržal, češ, da mu jih je bolj treba, kakor pa davkariji. Mož je bil pri liberalcih in nemškutarjih bojda jako v čisljih. — V Ljubljani so se ljudske in srednje šole zadnji petek, dne 24. febr. zopet odprle, osepnice pa še niso nehale. — Vlada ni potrdila pravil mestne hranilnice v Ljubljani in le-te še torej ne morejo odpreti. Ali ni to pravo

zavlačevanje koristne naprave? — Ljubljanska tovarna za tobak daje 2000 delalcem, zaslužka. Kaj se pač pusti denarja v dim! — Ljudska posojilnica v Gorici ne zaostaja, ampak lepo kaže, kaj stori kreпка volja in vztrajno delo. Hranilnica je prejela lani 17 650 gld., posojil pa je dala 27.664 gld. 24 kr. — V Pulji, ob Jadranskem morji, je veliko c. kr. mornarskih vojakov in mesto ima največ zaslužka od njih, toda čudno, da je mestno prebivalstvo pri vsem iredentovsko, t. j. oči obrača bolj v Italijo, kakor pa v Avstrijo. — Trst je imel zadnje dni snega, kakor še menda nikoli, 1000 gld. ni bilo zadosti, da so ga spravili iz ulic in s cest. — Hrvaški sabor ali dež. zbor snide se kmalu po veliki noči, a treba bode še za to na večih krajih novih volitev. — V Huboki na Slavaškem je umrl tamošnji župnik, sloveči J. Hurban. Mož je budit svojih 40 let krepko uboge Slovake iz narodnega spanja. Madjarski vladi pa to ni bilo nič kaj po volji. — Madjare je hudo speklo, da so slovanski poslanci v drž. zboru na Dunaji poslali častitko škofu Strossmayerju v Djakovo. Bog zna, kaj vse se sklepa iz tega in kaj je v resnici na tej častitki? Znamenje velicega spoštovanja, ki ga zavživa škof vsled svojih velicij zaslug za slov. vednosti in umetnosti. —

Vunanje države. V soboto, dne 3. marcija, bode deset let, odkar nosi Leo XIII. tujaro, t. j. odkar je glavar kat. cerkve. Očividno vodi ga roka božja, ter se vidi po vseh straneh blago delovanje, ki se razteza na ves krščanski svet. — Iz Carpineto, rojstnega mesta sedanjega papeža, prišlo je 700 romarjev, njim na čelu mestni župan, k sv. Očetu o zlati maši. Sedaj pa se pravi, da pokliče Crispi, minister ital. kralja, župana pred sodnijo zavoljo veleizdaje. Pod tem možem je vse mogoče. — Italija se oborožuje in kakor se kaže, velja nje jeza Franciji. Le-ta nastavlja bojda vojaštva na mejah proti Italiji in to se vidi Italiji nevarno. No, ni verjetno, da misli Francija na vojsko z Italijo, da-si ji je le ta za toliko francoske krvi, ki je tekla, predno je Italija postala, kar je sedaj, jako slabo hvaležna. — Sedanje ministerstvo francoske republike še živi, to pa zato, ker ni moža, ki ima dovolje poguma, da sestavi drugo, novo ministerstvo. — General Boulanger je sedaj celo pokoren ter še voliti noče zoper sedanjo vlado, ampak drži se popolnem vojaških postav. Vidi se, da nima mož osebnih namenov pri tem, kar dela na polji politike. — Anglijska vlada se pogaja s sv. Očetom v Rimu za to, da bode poseben poslanec anglijske države pri sv. Očetu. Iz tega poganja kat. Ircem novo upanje, da bode njih zateranje, ki ga trpé sedaj od Anglije, kmalu pri kraju. Daj Bog, da bode resnica! — Nemški kancelar, knez Bismarck, je previden mož, ter